

Motion till riksdagen 2005/06:Ub273

av Anna Grönlund Krantz (fp)

Förskolor

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att jämställa etableringsfriheten för förskolor med etableringsfriheten för skolor och sålunda tvinga kommuner att ge medel även till alternativa förskolor.

Motivering

Många kvinnor som arbetar inom den kommunala sektorn har idéer om hur de skulle vilja utveckla verksamheten. Men den monopolsituation som på många håll i dag råder inom branscher där kvinnor i hög utsträckning är verksamma, som skola, vård och omsorg, hindrar driftiga kvinnor från att göra verklighet av sina drömmar och idéer.

Vård, skola och omsorg ska naturligtvis vara offentligt finansierade via skattsedeln och ges till människor utifrån deras behov, inte efter tjockleken på den egna plånboken. Men denna självklara princip innebär inte att all offentligt finansierad verksamhet också måste utföras i offentlig regi. Den bästa metoden för att både stimulera kvinnligt entreprenörskap och samtidigt ge medborgarna valfrihet är att ge varje person som ska utnyttja en viss verksamhet en given summa pengar, en s.k. peng, exempelvis skolpeng, förskolepeng, vårdpeng eller äldrepenng anpassad efter just hans/hennes behov. Den enskilde kan själv sedan fritt välja var han eller hon till exempel vill vårdas, gå i skola eller förskola.

På vissa platser i landet sätter de kommunala politikerna dock käppar i hjulet för driftiga entreprenörer som vill starta eget och till exempel driva en pedagogiskt annorlunda förskoleverksamhet än den som kommunen redan erbjuder. Efterfrågan finns många gånger redan bland förskolebarnens föräldrar, men kommunen ger trots det inte efter. I min hemkommun Luleå har vi tyvärr sett ett par exempel på detta.

För den pedagog som vill starta en friskola är kampen inte lika svår. Kommunledningar kan inte hindra friskolor från att etablera sig i kommunen.

Fel! Okänt namn på

Kommunledningens åsikter väger visserligen tungt vid Skolverkets bedömning, men Skolverket har vid en rad tillfällen medgivit friskoleetableringar mot kommunledningens vilja. Kommunen blir därmed skyldig att förse den fristående skolan med de resurser som är nödvändiga.

Vad gäller förskolor är det dock kommunledningen som själv bestämmer om förskolan skall tillåtas etableras eller inte och sålunda även erhålla de resurser som är nödvändiga för att bedriva verksamheten. Denna skillnad i lagstiftningen medför att kommunledningarna, i de fall där de av rent ideologiska skäl arbetar mot valfrihet för kommuninnevånarna, kan sätta sig i vägen vid alternativa friskoleetableringar.

Det vore rimligt att samma villkor gällde för förskolor som för skolor. Etableringsfriheten för förskolor bör därför jämföras med etableringsfriheten för skolor. Lagstiftningen bör därför ses över så att förskolor som uppfyller gällande lagstiftning och arbetar utifrån läroplanen tillåts etableras och även erhåller nödvändiga resurser för att bedriva sin verksamhet. Dessa resurser kan lämpligtvis fördelas med en förskolepeng som är lika för samtliga barn som går i förskolan i kommunen, oavsett om denna bedrivs i kommunal eller alternativ regi. Pengarna ska dock variera utifrån barnens behov.

Stockholm den 26 september 2005

Anna Grönlund Krantz (fp)